

Ponència Política 2024

Ponència Política

Ara i ací	5
1. Esquerra	10
1.1. Anticapitalisme	10
1.2. Ocupació	10
1.3. Educació	11
a) Educació formal	11
b) Educació no formal	12
1.4. Habitatge	12
1.5. Finançament	13
1.6. Salut i sanitat	13
a) Salut	13
b) Sanitat	14
1.1.7. Serveis socials	14
1.8. Participació	15
2. Valencianisme	17
2.1. Sobirania popular i nacional	17
2.2. Institucions pròpies	18
2.3. Dret civil valencià	18
2.4. Cultura	18
2.5. Llengua	20
2.6. Identitat	20
2.7. Model territorial	21
a) Zones rurals	21
2.8. Solidaritat entre pobles	22
3. Feminismes i drets LGTBI+	23
3.1. Feminismes	23
a) Violències	23
b) Noves masculinitats	24
c) Criar, curar i cuidar	24
d) Igualtat real	25
e) Interseccionalitat	25
3.2. Drets LGTBI+	26
a) Violències	26
b) Diversitat familiar	26
c) Identitat de gènere	26
4. Ecologisme	28
4.1. Contaminació	28
4.2. Economia circular	29
4.4. Protecció de l'entorn	31

a) Medi natural	31
b) Recursos	32
4.5. Energia	33
4.6. Mobilitat	34
5. Antifeixisme	36
5.1. Extrema dreta	36
5.2. Migració	36
5.3. Drets Humans	37
5.4. Interculturalitat	37
5.5. Cooperació	38

Ara i ací

El context polític global es troba en un moment de canvis ràpids. Qualsevol anàlisi de la dinàmica de partits en l'àmbit local, nacional o internacional varia tan de pressa que fa impossible una anàlisi duradora. No obstant això, les situacions estructurals romanen, des de fa molt de temps ja, invariables. La joventut som el grup que més hem patit les desigualtats inherents del sistema, agreujades per unes **crisis** que ens han afectat de forma molt específica, tant en l'àmbit ecològic com generacional, i ignorades per uns mitjans de comunicació que ens estigmatitzen, i oculten els problemes que fan el nostre present i futur cada vegada més insostenible.

No hem d'oblidar que les crisis són la representació més crua dels desajustos de la injustícia del **capitalisme**, en què les persones treballadores i precàries paguen la conseqüència d'un model insostenible, individualista i que aliena a les persones dels seus voltants i d'allò que produeixen. Aquestes crisis afecten de forma especial a les persones joves. La crisi del 2008 i la pandèmia després han acabat amb les nostres expectatives d'emancipació, i juntament amb la resta de la classe treballadora veu els seus projectes vitals truncats per les **polítiques d'austeritat** que acompanyen aquests processos.

El neoliberalisme, com a política que posa en el centre al capital i no a les persones, és una ideologia política que considerem incompatible amb la naturalesa social humana i amb la sostenibilitat del medi ambient. És el cas de la globalització i la rellevància de les tecnologies de la informació i la comunicació, que ha afavorit encara més el poder actual de les grans transnacionals tecnològiques. No debades, en els últims temps hem vist com l'augment dels marges de benefici d'algunes empreses, en plena onada inflacionista, ha comportat una pèrdua en els drets de la majoria.

L'economia política neoliberal al País Valencià es manifesta de forma clara a través de la imposició del **monocultiu** de l'economia precària del sector terciari, un sector sobrerrepresentat per una joventut sense oportunitats laborals dignes. Les empreses del sector imposen un model econòmic basat en els màxims beneficis amb el mínim cost, sovint estacional i, per tant, amb nul·la estabilitat. Una economia, a més, irrespectuosa amb el territori en què se situa.

La indústria valenciana ha de posar l'accent en un model econòmic més social i igualitari. A més, el sector primari reclama una modernització que no arriba, sense un relleu generacional que assegure la seua supervivència per les males condicions laborals; un declivi agreujat per l'execució de tractats comercials

que prioritzen la reducció de costos a canvi de la precarització laboral i la insostenibilitat ambiental.

La **precarització** impacta de forma directa en les possibilitats d'accés i permanència en l'habitatge, sobretot per part de les persones joves. La nostra **emancipació** s'està allargant de forma preocupant en els darrers anys, per l'efecte conjunt de la inestabilitat econòmica i l'augment indiscriminat dels preus del lloguer; un creixement que ni tan sols està vinculat a les regles tradicionals del mercat d'oferta i demanda, sinó a les pràctiques especulatives de constructores i grans fons d'inversió que estan unflant els preus de forma artificial per a fer negoci.

Dins d'una economia basada en l'estacionalitat, la precarietat i els capitals financers exteriors, hem de destacar la **feminització de la pobresa**. Les dones són les que més pateixen els efectes de la precarització econòmica, arran del domini patriarcal que impera en la nostra societat. Des de les violències simbòliques com ho són l'escletxa salarial i la segregació per gèneres en l'escola, fins a les violències físiques i sexuals, i les dones assassinades pel simple fet de ser dones, el sistema patriarcal es representa de forma multifactorial però igual de cruel en totes les seues representacions. Per això, creiem que la nostra organització ha d'incloure sense excusa una mirada transversal de gènere en totes les polítiques que han de transformar aquesta cruel realitat.

Aquest neoliberalisme radical que ha defensat també la destrucció de les estructures socials com l'educació o la sanitat públiques amb la seua **privatització**, i s'ha enriquit durant la pandèmia mentre la resta en patíem les conseqüències, ara dona suport a una ultradreta que amenaça d'imposar un model de societat inacceptable. Aquest model es fonamenta en el fet que només una part molt reduïda de la societat té dret a viure i desenvolupar la seua vida, i la classe treballadora se sotmet constantment a la pèrdua de drets i llibertats. Mentrestant, es persegueix, amenaça, i s'aparta la diversitat cultural, social i afectiva de la nostra terra; i es minen les institucions democràtiques en compte de treballar per a fer-les més obertes i inclusives.

L'autoritarisme d'aquests grups només es pot combatre amb les **sobiraniaes**, amb la capacitat de decidir de forma directa sobre totes aquelles qüestions que ens afecten, per a poder assolir un model de societat basat en la justícia social. Perquè som les persones precàries les que coneixem les necessitats

que el poble necessita per a si mateix, hem d'avantposar els interessos col·lectius de la majoria davant dels d'una minoria privilegiada.

Es fa necessari, en un context de precarietat estructural que dificulta una vida plena a la majoria, apostar pels mecanismes que facen possible a totes les persones exercir una sobirania econòmica; és a dir, tindre els recursos necessaris per a poder viure amb dignitat, accedir a l'habitatge, vestir-se, alimentar-se i treballar en condicions, com a requisit mínim per a poder ser subjectes capaços de viure plenament i lliurement en societat, per tal de poder **autodeterminar-nos** personalment i col·lectiva.

En eixa col·lectivitat és, precisament, on cristal·litza la nostra **sobirania com a poble valencià**, com a societat construïda al llarg del temps, en un context i un territori concret: el País Valencià. Reivindiquem l'assoliment de més i millor autodeterminació política, social i territorial, posant les nostres institucions al servei de la ciutadania, la lluita contra les injustícies i la protecció i sostenibilitat del nostre territori. Ens trobem davant d'un context de creixent recentralització de l'Estat, presa de decisions que ens afecten de primera mà i atacs i destrucció del nostre territori, decidides en instàncies llunyanes i sense comptar amb la veu i voluntat de la ciutadania, veïnat i societat valenciana. Per això, exigim l'exercici de la nostra sobirania territorial i sobirania política, amb la consecució de la República Valenciana.

En el propòsit de construir un projecte personal, la **sobirania sobre el propi cos**, sobre les nostres relacions sexuals i afectives, és un element irrenunciable en un context d'endarreriment en els drets de les dones i les persones LGTBI+. Reivindiquem el dret de les dones a decidir sobre el seu cos sense cap pressió estructural del sistema patriarcal ni de terceres persones. Defensem el dret a un avortament segur i gratuït en la sanitat pública en cas de desitjar-ho, sense que professionals de la salut o altres persones el limiten a través de la intimidació, i sense que l'objecció supose un entrebanc.

D'altra banda, ens situem del costat del col·lectiu LGTBI+ i el dret a expressar el gènere i la sexualitat en llibertat, més necessari que mai en aquesta onada d'odi i agressions a les persones trans i queer, alimentades pel discurs d'una extrema dreta que se sent més valenta que mai. Des de les institucions fins a l'àmbit de l'associacionisme, hem d'exigir el respecte als drets humans, l'educació en valors de diversitat i inclusió i el rebuig a qualsevol demostració de discurs d'odi.

El capitalisme basat a avantposar la riquesa per a uns pocs sobre els drets de la majoria, es nodreix de l'ús indiscriminat de recursos naturals, i això ha generat una situació d'emergència climàtica. Enfront d'açò, apostem per vies de sostenibilitat ambiental basades en la pressa directa de decisions sobre l'aliment i l'energia. Llitem per exercir la nostra **sobirania alimentària**, que és el nostre dret a triar la forma i el lloc on es produeixen els productes amb els quals ens alimentem, per a assegurar un cultiu de proximitat, unes condicions justes del treball agrícola, i la sostenibilitat de la producció en el context de crisi climàtica. Exigim, de la mateixa manera, avançar cap a una **sobirania energètica**, de manera que puguem generar, de forma sostenible i amb fonts plenament renovables, l'energia que necessitem per al dia a dia de forma pròpia, directa i autogestionada. Hem de superar la situació actual, en què la major part de l'energia s'obté a través de combustibles fòssils i altres mètodes extractius amb una gran càrrega negativa per a l'ambient, per part d'un oligopoli d'empreses. Darrerament, hem vist que aquesta gestió de l'energia totalment dependent de les mans privades, ha fet que en contextos de crisi i pèrdua de poder adquisitiu, la classe treballadora no hi tinga garantit l'accés, i que, novament, es prioritzen els beneficis econòmics, encara quan això ens ha empès a pobresa energètica amb els preus abusius.

Davant la situació actual d'increment dels discursos d'odi i de persecució de la diversitat humana i cultural de la nostra societat, que es materialitza en el tancament de fronteres per a les persones més pobres; davant els intents de destruir els trets característics de la societat valenciana inclusiva, tolerant, oberta i acollidora; davant el creixent individualisme que promulga l'extrema dreta, basat en la competència entre la ciutadania i la supervivència de qui més té, defensem la **sobirania popular** com a via per a generar xarxes ciutadanes en què totes les persones tinguem els drets polítics garantits, tinguem la capacitat de generar sinergies en contextos intergeneracionals, interculturals i plurals; en què el tret comú siga la capacitat de participar en igualtat de condicions per a la deliberació, debat i construcció d'una societat millor, en què l'odi i la por no tinguem cabuda.

Per tot açò, en el context de crisi estructural i avanç de l'autoritarisme que oprimeix el nostre poble i en concret als grups més vulnerables, entre els quals ens trobem les persones joves, hem d'actuar construint una societat més participativa i democràtica, en què les sobiranies se'ns presenten com a solució. Estructurarem, així, el nostre pensament d'acord amb cinc eixos ideològics: esquerra, valencianisme, feminisme, ecologisme i antifeixisme.

1. Esquerra

1.1. Anticapitalisme

El sistema econòmic capitalista, basat en l'acumulació de riquesa en sectors molt reduïts de la societat, se sosté amb la precarització i la condemna a la pobresa de la majoria de la població. Això, lligat al model social neoliberal centrat en la propietat privada per damunt del garantiment dels drets bàsics, i en un individualisme que rebutja la idea d'ajuda en col·lectiu ha desencadenat les majors taxes de desigualtat en el món, i la ciutadania valenciana hem de fer-hi front.

Apostem per un sistema econòmic i social alternatiu a l'actual, basat en l'enfortiment del sistema públic i col·lectiu, des de la solidaritat de classe treballadora, per tal d'assolir unes condicions vitals dignes per a totes les persones; una economia al servei del benestar col·lectiu, i que garanteix un sistema de serveis públics forts i estables en què els drets de totes les persones es troben garantits. Tanmateix, apostem per les entitats de l'Economia Social i pels seus principis fonamentals com a exemple del model productiu que volem que siga predominant a la nostra societat, pel seu impacte directe en termes de desenvolupament territorial, creació d'ocupació de qualitat i innovació social. Així, ens declarem **anticapitalistes**, i defensem un sistema econòmic en què els béns bàsics estiguen regulats i controlats, per a garantir-hi l'accés a totes les persones, i el valor dels productes no depenga de l'arbitrarietat del mercat.

1.2. Ocupació

Volem un canvi profund del mercat laboral, que ofereisca l'**ocupació** estable i de qualitat, que genere certeses, estabilitat i futur. Hem d'acabar amb la temporalitat indiscriminada i fer de l'acomiadament l'última opció. Hem de reivindicar l'ocupació de qualitat de les persones amb discapacitat. Reivindiquem la creació d'uns itineraris assegurats de consolidació de l'experiència laboral i de formació contínua per a les persones joves, que genere entorns de seguretat i estabilitat amb acompanyament dels serveis públics d'ocupació, i que ha d'estar protegida i garantida com a element bàsic de dignitat.

A més, necessitem unes relacions laborals que siguen compatibles amb el treball de cures, imprescindible per a la vida i per a l'economia, que ha estat comunament i majoritàriament realitzat per dones. En aquesta línia, apostem per un marc laboral en què aquest treball siga respectat i potenciat, i que, per tant, no supose cap obstacle en el desenvolupament de les carreres professionals de cap persona.

1.3. Educació

a) Educació formal

L'**educació** és el pilar fonamental de creixement personal i col·lectiu, i l'accés universal garanteix una societat igualitària, pròspera i democràtica. Defensem un sistema gratuït durant totes les etapes, amb independència de la situació o condició de l'alumnat, amb els recursos necessaris per a poder complir-ho, especialment pel que fa a les dificultats socioeconòmiques. Per tant, necessàriament, ha d'estar centrat en l'accés, la participació i l'aprenentatge integral de tot l'alumnat, i no els beneficis empresarials privats.

Defensem un desenvolupament interdisciplinari de les capacitats personals, científiques, humanístiques, artístiques, socials i col·lectives, que acompanye el creixement integral a les persones durant el seu desenvolupament en l'àmbit físic, intel·lectual, psicològic, social, moral, sexual i afectiu, per tal que siguin persones lliures, reflexives, respectuoses, crítiques i ciutadanes actives en un món democràtic. Una educació que garantisca l'aprenentatge del valencià, la nostra llengua, com a element fonamental per a la cohesió social, i de les llengües d'altres territoris i d'ús internacional, com a via per a vertebrar una autèntica comunicació entre pobles.

L'educació ha d'acompanyar a la totalitat de l'alumnat de forma personalitzada i adaptar-se al seu ritme, creant projectes en què tot l'alumnat pugui conviure, aprengui de les altres de forma igualitària i coeducadora; una educació en què la diversitat siga motiu de celebració, d'enriquiment, d'aprenentatge i de comunitat; que vagi més enllà de les aules, que contemple la necessitat d'aprendre, créixer i compartir també en un **oci educatiu** vinculat al teixit social. Defensem una educació, en definitiva, inclusiva, intercultural i igualitària.

Aquest canvi de model ha de passar per potenciar la **formació** en itineraris vinculats al nou model productiu, que done impuls a la investigació i la innovació en aquests àmbits i done suport a les empreses existents i les noves que operen en aquests nous paràmetres. La formació professional i universitària són claus, i per això la seua funció ha d'estar lligada a l'entorn i al desenvolupament social i econòmic. El seu paper ha d'estar garantit amb l'estabilitat, personal i recursos necessaris.

Defensem una **formació professional** de qualitat, vinculada al territori, amb multiplicitat d'itineraris per a afavorir la inserció i la potenciació de sectors productius de present i futur, donant-li importància i prestigi a aquests estudis per superar l'estigma que encara arrossegueu. Apostem per unes **universitats**

públiques per a totes les persones, amb un sistema de beques fort que garantisca que la renda econòmica no siga una barrera d'accés als estudis, i amb un pla de finançament que garantisca l'estabilització i consolidació de plantilles de professorat i de personal investigador.

b) Educació no formal

Més enllà de l'espai escolar hi ha espais d'aprenentatge i creixement que, en alguns casos ja iniciats en la infància i mitjançant l'educació en valors a través d'activitats i projectes, esdevenen autèntiques oportunitats per a desenvolupar una actitud crítica davant el món. Es tracta d'espais en forma d'entitats i activitats educatives, culturals, esportives o lúdiques, emmarcades en el que entenem com a educació no formal, que conviden la gent jove a trobar-se, organitzar-se i créixer.

Creiem en una educació no formal com a espai emancipador, com a via per a desenvolupar-nos personalment i col·lectiva, i com a eina per a caminar cap a la ciutadania plena. El teixit associatiu és clau per a aconseguir-ho, a través de les entitats i col·lectius (educació en el temps lliure, bandes de música, penyes festeres, col·lectius assemblearis, entitats esportives, etc.) que es dediquen, des de l'àmbit del voluntariat, a l'educació i acompanyament d'infants i joves, i que generen espais confortables per a la convivència i l'apoderament.

És clau el paper de les administracions públiques, des de l'àmbit local fins a la mateixa Generalitat Valenciana. Les administracions han de possibilitar que la gent jove ens puguem trobar, puguem organitzar-nos, que el nostre voluntariat siga reconegut, i que puguem viure la ciutadania de ple dret en un món i un espai destinat, fins ara, a la gent adulta.

1.4. Habitatge

Aquest canvi de model econòmic ha d'anar junt amb un canvi en el model social que pose el benestar de les persones en el centre. Reivindiquem que l'**habitatge** és un dret, i no un bé de mercat, perquè la llar proporciona l'espai i refugi que sosté la resta de drets bàsics que les persones hem d'exercir: el dret a reunir-nos, el dret a participar, el dret a gaudir de vida familiar i social, o el dret al descans. Per això és imprescindible la regulació legal de l'habitatge com a dret, un control dels preus del lloguer, i polítiques que faciliten l'accés i permanència en l'habitatge contra els desnonaments. A llarg termini, n'hem d'ampliar el parc públic, amb polítiques estructurals i actives per afavorir l'accés a l'habitatge mitjançant suport econòmic a qui ho necessita. El sector

públic ha d'apostar per les cooperatives d'habitatge com una alternativa al problema de la manca de vivenda assequible per a la joventut.

1.5. Finançament

La riquesa s'ha de redistribuir de forma radical, a través d'uns **serveis públics** forts i de qualitat; una salut i atenció sanitària al llarg de la vida; un suport i cures a través dels serveis socials; una garantia d'ingressos al llarg de la vida; i un sistema de pensions per assegurar una última etapa vital tranquil·la i digna. Per a això, defensem una política d'**impostos** fortament redistributiva, que pose al servei de la ciutadania els beneficis de les elits econòmiques i socials que no necessiten en absolut; al servei de la col·lectivitat en un exercici de justícia social.

A més, ens sumem al pràcticament unànime consens polític, social, sindical i empresarial entorn de la necessitat urgent de renovació del Sistema de Finançament Autonòmic per garantir un nou model que acabe d'una vegada per totes amb el greuge històric de recursos i inversions que hem patit al País Valencià. Aquesta realitat ha suposat un deteriorament progressiu dels nostres serveis públics i un elevat deute públic, generat per la constant manca de recursos, que hipoteca el futur de la joventut valenciana.

1.6. Salut i sanitat

a) Salut

Entenem la **salut** com a un dret, que s'ha de garantir amb un sistema sanitari totalment públic. Defensem una concepció de la salut que aborde totes les seues dimensions, que entenga la salut mental com a una part indispensable de l'atenció primària i l'accés lliure, gratuït i segur als recursos en salut mental des de la infància i la joventut. En aquest sentit, no hem de perdre de vista com les desigualtats estructurals afecten la salut mental de la població, i hem de concebre l'assoliment dels drets bàsics per a la vida i el desenvolupament personal com una de les principals solucions als problemes de salut mental de les persones, especialment les joves. Un bon nivell de salut generalitzat exigeix establir un estil de vida saludable, que tinga especial incidència en qüestions com la drogodependència, l'alimentació o l'esport. Açò passa principalment per l'educació i per l'ús de les eines que tenim a l'abast per a la detecció precoç, que han de comptar amb els recursos suficients per a fer de la salut una de les potes principals del benestar social.

Les administracions públiques han de ser les encarregades de posar solució als problemes que la posen en perill i de formar la ciutadania per a la prevenció d'aquests, però hem de fer valdre la resta de factors que hi influeixen. El model econòmic actual, en què destinem la major part del temps a activitats productives, i que empobreix a la classe treballadora, fa que un sector molt gran de la població no tinga accés al desenvolupament d'hàbits saludables. Per això, és imprescindible que canvie aquest paradigma cap a unes condicions més compatibles amb la vida i la salut.

b) Sanitat

Un dels objectius polítics indefugibles per a Joves PV ha de ser, més enllà de defensar els mínims coberts per la sanitat que tants anys va costar assolir, la lluita contra la deriva privatitzadora més recent i que exclou qui menys té. Reivindiquem una **sanitat** d'accés universal per a totes les persones, independent de la seua situació econòmica, origen, lloc de residència o situació administrativa; en què els recursos de salut estiguen al seu abast, especialment en l'àmbit rural. Una sanitat amb perspectiva de gènere, que tinga en compte els determinants de sexe en la salut, que assegure els tractaments i abordaments diferenciats per a les dones, i que respecte la seua integritat com a pacients. Entre altres, hem d'acabar amb la violència obstètrica, i avançar cap al tracte humà de les dones en el moment de parir o en la situació de pèrdua inesperada de l'infant.

Busquem un model sanitari basat en la prevenció i no la medicalització, per exemple en epidèmies i malalties d'alta transmissió, com ara les ITS, i que garantisca l'accés igualitari a medicaments i vacunes de provada eficàcia, com és el cas de la vacuna contra el virus del papil·loma humà. Exigim recursos per a la contínua millora de la sanitat, amb inversions en desenvolupament i innovació, amb una estructura estable, finançada adequadament, i uns drets laborals garantits per al personal de la investigació.

1.1.7. Serveis socials

Necessitem uns **serveis socials** forts per a acompanyar les persones quan ho necessiten, per a reduir les desigualtats, especialment en aquells sectors poblacionals més vulnerables. Un sistema amb una funció promotora, preventiva, protectora i d'acompanyament davant les necessitats socials originades per situacions d'urgència social, vulnerabilitat, desprotecció o dependència; amb professionals estables amb salaris i condicions dignes, i amb un enfocament multidisciplinari per a atendre les diverses necessitats que tenen les persones que requereixen el seu suport al llarg de la seua vida. Uns serveis socials que, en definitiva, lluiten contra les desigualtats estructurals que genera el sistema actual.

Creiem en el blindatge dels serveis socials com a dret subjectiu i la seua declaració com a servei públic essencial i d'interés general, perquè se'n deriven prestacions indispensables per a satisfer les necessitats bàsiques personals i millorar les condicions de la qualitat de vida de la ciutadania. Per això s'ha de consolidar la universalitat del Sistema Públic Valencià de Serveis Socials, i garantir-hi l'accés de tota la població en condicions d'igualtat, equitat i justícia.

Defensem una atenció centrada en la persona i actuacions amb una perspectiva comunitària on totes les intervencions han d'estar orientades al desenvolupament comunitari i on es fomenten els valors de la participació, el respecte, la convivència i la solidaritat. Creiem en un enfocament municipalista i de proximitat per millorar la qualitat i enfortir el Sistema Públic de Serveis Socials, amb col·laboració, coordinació i cooperació amb altres sistemes i serveis públics.

El capitalisme sempre ha invisibilitzat el treball de cures i ha relegat a les dones a tasques de l'esfera reproductiva. Apostem per l'articulació d'un **sistema públic de cures** dotant-lo d'un marc normatiu d'igualtat formal i de mesures estructurals que acaben amb la divisió sexual del treball, la precarització i la invisibilització d'un treball fonamental per a la nostra supervivència. En aquest sentit, hem de posar de manifest l'obligació que tenim com a societat d'acompanyar a les persones que ho necessiten i la importància d'instaurar la corresponsabilitat en les cures.

L'accés als béns bàsics per a la vida i l'exercici dels drets no poden estar condicionats per la situació econòmica personal. Aquest és el marc neoliberal de concepció de la vida en societat, centrada en la individualització, on la plenitud vital es basa en l'acumulació de capital. Defensem, enfront d'aquest marc, el dret de totes les persones a tindre una suficiència d'ingressos per a poder viure dignament i exercir amb garanties la ciutadania, desenvolupar-se integralment i viure en comú. Per això, defensem la **renda bàsica universal** com a mecanisme d'ingressos garantit pels poders públics per tal de proporcionar a totes les persones els recursos econòmics que siguen necessaris per a ser ciutadanes en condicions plenes i òptimes.

1.8. Participació

La vida pública i col·lectiva siga ha de ser possible per a totes les persones. Volem una societat profundament democràtica, en què totes les persones, amb els seus drets garantits, puguen participar de la vida social amb els temps i recursos necessaris. Entenem la **participació** com a element substantiu de la

democràcia real i deliberativa, que s'hauria de produir en el dia a dia i que es basa en les xarxes comunitàries i ciutadanes.

Per això, apostem per una educació en la participació des de la infància i al llarg de tot el procés vital, i la garantia d'espais i recursos públics per a poder generar xarxes col·lectives, amb mecanismes que assegurin la intergeneracionalitat i la igualtat en la vida social i col·lectiva. A més, defensem una visió de la participació que supere l'associacionisme clàssic i que genere estructures estables i fortes.

Volem una societat realment inclusiva, on la riquesa i diversitat de les persones sumi, on la **discapacitat** sigui superada per l'eliminació de límits i barreres, físiques, sensorials, cognitives, comunicatives i socials. La participació plena i, per tant, el desenvolupament d'una vida plena en igualtat de condicions, implica l'eliminació de prejudicis, estereotips i paternalismes i l'actuació des del compromís amb la inclusió i la igualtat d'oportunitats. La societat ha d'establir un diàleg amb el qual conèixer les seues necessitats específiques, per a poder dur a terme polítiques públiques capaces de combatre les discriminacions i les desigualtats.

2. Valencianisme

2.1. Sobirania popular i nacional

El poble valencià porta ja més d'un segle de reconstrucció de la seua identitat com a país, amb llengua, cultura i tradició pròpia. Una tradició sempre lligada a la cultura, als valors democràtics i al progrés. No obstant això, encara queda molt a fer per a aconseguir l'objectiu d'una plena sobirania, que faça de les institucions valencianes uns organismes inclusius i amb un ferm compromís per avançar cap a un país que construisca, des del nostre àmbit, un món millor, basat en la sostenibilitat i la justícia social.

Totes les sobiranies són inseparables de la **sobirania nacional i popular**, perquè la justa reivindicació de l'autonomia plena per al País Valencià ha de vindre de la mà d'una societat millor, en què la ciutadania siga capaç de decidir tots els aspectes de la vida. I perquè això siga possible, hem de lluitar i assolir la sobirania financera, la capacitat i el dret a decidir i a proposar des de les nostres institucions, per tal de construir un model de societat millor.

Amb l'arribada de la Transició, el poble valencià va obtindre, per primera vegada en època moderna, una institució que ens representa davant l'Estat espanyol. Lamentablement, la dreta es va conjurar per tal d'evitar el seu desenvolupament ple, afeblint-ne la capacitat d'actuació. A més a més, els llargs governs del neoliberalisme han minat la confiança de la població en les institucions valencianes, que durant molt de temps han sigut manipulades per a l'aprofitament personal de la classe política que ens havia de representar.

En perdre la dreta el control de les institucions valencianes, s'han afegit a una defensa de la recentralització que ha tingut conseqüències molt negatives. S'han vist afectades la capacitat de definició com a nació lliure i sobirana, i la qualitat dels serveis públics en començar a desenvolupar-se polítiques dissenyades des d'un Estat espanyol fortament centralitzat que no té en compte les particularitats i les necessitats que tenim com a poble. Després dels governs progressistes a la Generalitat, aquestes idees tornen al govern, i la dreta i l'extrema dreta controlen les nostres institucions. Tot i això, hem de continuar treballant per a no perdre, com a societat, els avanços que hem fet en els darrers anys.

Per a poder portar això endavant, és necessari que la societat recupere la confiança perduda en les institucions valencianes. Hem d'aprofitar la gran presència de membres de Joves PV als ajuntaments per a fer polítiques des del municipalisme. A banda d'això, cal fer de les institucions públiques valencianes un espai participatiu, en què la transparència siga un eix fonamental i ens encarreguem de representar els ideals progressistes i de

justícia social que defensem a peu de carrer, per tal que no es repetisquen els episodis de corrupció que les han definides durant tants anys.

2.2. Institucions pròpies

Hem d'enfortir les **institucions pròpies**, des de la Generalitat fins als ajuntaments, davant de l'embat centralista que planteja el nacionalisme espanyol. Hem de construir una societat disposada a defensar el model valencià com un de progrés, que lidere el canvi de la realitat material de les persones del context local fins al global. Així, la nostra organització defensa de forma clara la creació d'un **Estat valencià republicà** que, invariablement, es basa en un país que aprofita la seua riquesa per a crear una societat millor, i no per a afavorir cap interés privat.

2.3. Dret civil valencià

Caldrà tindre en consideració la importància de continuar treballant en la recuperació del **dret civil** valencià. Es tracta d'una matèria que regula les relacions interpersonals com el matrimoni, la família o el règim successori, és a dir, el dret de la quotidianitat. El dret civil valencià, mostra de l'autogovern, ja es trobava en els Furs valencians, que van servir per a regular la vida entre els segles XIII i XVIII. Des de la seua derogació, fins als nostres dies, el poble valencià encara no ha tingut la capacitat de recuperar aquest àmbit del dret que li és propi."

2.4. Cultura

El valencianisme sempre ha tingut una especial sensibilitat per la **cultura**. Els nostres municipis estan plens de manifestacions culturals singulars que ens caracteritzen com a poble. Som un poble ric en patrimoni festiu i l'hem de potenciar, catalogar i protegir. Des de les societats musicals a les muixerangues, passant per les danses o els ritus de foc, tenim una rica cultura popular i ha de ser objecte d'especial interés per part de l'administració.

Però la supervivència de la cultura tradicional valenciana no només depén de la seua transmissió, sinó també d'adaptar-la a les noves sensibilitats. Hem de vetlar perquè les nostres festes tinguin una participació de les dones, les persones LGTBI+, racialitzades i amb discapacitat més igualitària, i que implanten la perspectiva de gènere, que siguen respectuoses amb el medi ambient, i la inclusió de tota la societat valenciana en la participació i els òrgans de decisió. Hem d'abandonar els models de festa verticals i basats en

el consum i en l'ús dels animals com a objecte d'oci, en tant que ens declarem una organització **animalista** i **antitaurina**. Les festes han de servir com a eina de vertebració territorial, i hem de fomentar la col·laboració entre els diferents òrgans festius del país. A més a més, hem d'apostar per un oci alternatiu, desvinculat del consum i, per tant, més saludable i accessible.

La cultura valenciana no són només les festes tradicionals. També hem de reivindicar que el pensament, l'art i la nostra llengua han d'estar presents en els espais de la modernitat. Hem de crear un model just d'ús i creació de la cultura, que respecte els interessos de les persones artistes com a treballadores, que reconega el valor i el potencial creatiu que tenen. Un model que pugua garantir l'accés a la cultura de tota la societat, sobretot a les persones amb menor poder adquisitiu. La veu del jovent i de les dones han de ser clau en la cultura valenciana moderna.

Aquesta cultura ha de ser una eina bàsica d'expressió, educació, denúncia o reivindicació, tant aquella més tradicional com la lligada a la innovació i les tecnologies. En definitiva, ha de ser clau en la construcció d'una societat civil forta, conscient i amb un gran esperit crític; un element de transformació social, però també territorial, fent que eixa creació es descentralitze cap als pobles i comarques i genere també riquesa econòmica.

Cal aprofitar que la Comissió Europea ha subratllat que els sectors culturals i creatius són una part essencial del Pla de Recuperació d'Europa, per a enfortir l'economia taronja, la dels sectors creatius. I és que la pandèmia ha fet visibles les febleses del sector cultural. Un sector que s'ha vist directament i fortament afectat per les dinàmiques que la crisi sanitària va desencadenar i ara s'ha d'aprendre d'aquestes, prendre partit i treballar per a enfortir-la. També s'ha de fomentar i facilitar la participació de la ciutadania en la creació cultural, ja que múltiples estudis confirmen que la participació cultural té una enorme incidència sobre el benestar psicològic.

Hem de demanar a les institucions que posen els recursos perquè la ciutadania tinga els vehicles necessaris per a desenvolupar projectes artístics que puguen afavorir eixa ciutadania crítica, lliure i compromesa amb la societat. En definitiva, passar de la cultura com un producte a la cultura com un procés, que dinamitze socialment, territorial i econòmica el nostre País, i que pose especialment el focus en la dificultat de la gent jove per a accedir-hi.

També com a part de la nostra cultura, l'**esport** ha de ser un puntal de la nostra societat. Hem de garantir l'accés al mateix des de la infantesa fins a la tercera edat i continuar treballant per a afavorir l'accés de les dones, les persones LGTBI+, racialitzades i amb discapacitat a la pràctica esportiva en igualtat de condicions en l'esport d'elit. A més, com a element cultural, el nostre esport nacional, la pilota valenciana, ha de continuar sent protegida i potenciada per tal que continue gasant de la millor salut possible.

2.5. Llengua

El valencià és una de les senyes que més han definit durant segles la identitat valenciana, i és la llengua pròpia del País Valencià. Els processos d'abandó de la llengua, complexos i multifactorials, tenen l'arrel en la imposició del castellà en les zones històricament valencianoparlants. Reclamem el dret a poder viure plenament en la nostra **llengua** a tots els espais de la nostra vida, i la recuperació del valencià com a llengua vehicular de la societat valenciana.

Defensem la normalització de la llengua, i això implica el dret a usar-la en tots els àmbits sense cap discriminació i, per tant, el deure de tots els organismes públics de conèixer-la. És essencial el seu ensenyament i difusió també en les zones declarades castellanoparlants, per tal de garantir la igualtat d'oportunitats per a les persones que hi viuen. Amb la immersió lingüística, prohibida des dels tribunals estatals fugint de l'evidència científica i pedagògica, podem assegurar que es complisca aquest dret, i es puga garantir la plena educació en valencià. En relació amb això, no són necessaris els percentatges imposats de castellà, en tant que la seua normalització no està en perill. Hem de protegir fermament les institucions valencianes encarregades de la normalització, difusió, protecció i estudi de la llengua, com l'Acadèmia Valenciana de la Llengua; els instruments de difusió com la radiotelevisió pública o la premsa en valencià, i rebutjar públicament els repetits atacs contra l'escolarització en valencià sense segregació lingüística de l'alumnat.

2.6. Identitat

Hem de reconèixer la naturalesa bilingüe de la societat valenciana, acollint els trets característics i culturals de la població que viu en castellà i a territoris majoritàriament castellanoparlants, acceptar aquesta **identitat** com a una cultura pròpia del valencianisme polític i incorporar els seus referents culturals i tradicionals a la nostra proposta de País. Això no obstant, és una missió indispensable per al valencianisme promoure la relació amb el valencià també a aquestes comarques, un nou acord valencià de construcció nacional i popular que sobrepassa les línies dibuixades per la LUEV i que han ajudat a

construir murs entre comarques i entre la ciutadania, vulnerant els drets lingüístics durant generacions. Construir una visió comuna de país no serà possible sense el reconeixement de la **diversitat** pròpia existent al País Valencià.

2.7. Model territorial

El País Valencià està dividit a través de les províncies, una divisió imposada per a afavorir els interessos de la capital d'Espanya i que, sense representar les característiques històriques de relacions entre municipis valencians, s'han mantingut sense modificar des de 1833. Més de segle i mig després, des del valencianisme reclamem la instauració d'un model basat en **comarques** formades per municipis amb característiques semblants i pròxims geogràficament, que no només representa un acostament a les interaccions històriques entre municipis, sinó que, a més, permet fer polítiques basades en la proximitat, amb una millor gestió compartida dels recursos. Així, lluitarem perquè les institucions valencianes representen la diversitat territorial, i lluitarem per una descentralització dins del País Valencià. Com a organització valencianista, hem de tindre en compte la diversitat i la idiosincràsia de cada territori, i actuar d'acord amb les característiques que presenten, tot generant sinergies entre municipis i comarques que compartisquen, habitualment o puntual, problemàtiques i necessitats.

a) Zones rurals

Necessitem estratègies específiques que aturen el creixement descontrolat de la ciutat i l'èxode massiu de gent dels pobles, especialment la gent jove que no veu cap oportunitat de desenvolupar-s'hi. Hem de generar i aprofitar les oportunitats que les **zones rurals** ofereixen a la ciutadania, especialment la més jove, per a desenvolupar pràctiques que potencien el nostre territori i suposen un mètode de recuperació del món rural. Hem d'apostar pel món rural, amb alternatives d'habitatge, infraestructures tecnològiques i de transport públic per als pobles més menuts; i donar ajudes a les persones que vulguen dedicar-se al sector primari de l'economia, amb la modernització de l'agricultura i la justícia salarial. Així, aquestes polítiques les hem de dissenyar des dels municipis cooperant en associacions veïnals i sindicats, de forma que siguen aquestes les persones que tinguen capacitat de decisió directa sobre el disseny d'estratègies que solucionen els seus problemes més immediats.

2.8. Solidaritat entre pobles

El País Valencià s'ha de situar com a estat modern que estableix relacions de solidaritat amb altres pobles i nacions, especialment amb les nacions sense estat que trobem al si de la Unió Europea. De forma conjunta amb la resta de pobles amb qui compartim aquesta naturalesa, cal marcar una posició crítica però constructiva, que contribuïska a impulsar un canvi de paradigma a escala europea, per tal que els lligams exclusivament econòmics i comercials esdevinguen una aliança real entre pobles i nacions. Açò s'ha de fonamentar, necessàriament, en la sobirania popular, i en la construcció d'una terra d'acollida, d'oportunitats, oberta i diversa.

3. Feminismes i drets LGTBI+

El sistema cisheteropatriarcal i androcèntric impregna, des de fa segles, les nostres societats, i produeix una discriminació sistemàtica i sistèmica cap a les dones i el col·lectiu LGTBI+. Les onades reaccionàries que estem vivint globalment en els darrers anys estan posant en dubte drets que feia temps que consideràvem assolits. La dreta i l'extrema dreta centren tots els seus esforços a combatre els avanços en matèria d'igualtat, i en atacar el moviment feminista i l'activisme LGTBI+. Per aquestes qüestions, les dues lluites estan estretament lligades, i són les encarregades, socialment i política, de canviar radicalment un sistema que és, per naturalesa, opressor.

3.1. Feminismes

El feminisme és la lluita política que té com a objectiu l'alliberament i empoderament de les dones per a fer front al sistema cisheteropatriarcal, basat en l'opressió cap a les dones, que justifica tota mena de violència, i que ens sotmet al criteri de l'home heterosexual i cisgènere. El resultat és un sistema de desigualtat social, que assigna rols i espais en funció del gènere normatiu establert, i discrimina sempre a les dones pel fet de ser-ho.

a) Violències

Aquest sistema cisheteropatriarcal i masclista normalitza, legitima i invisibilitza desigualtats, discriminacions i violències cap a les dones, i utilitza mecanismes d'opressió per justificar aquests tractaments i situacions. Una de les conseqüències més evidents del masclisme és la quantitat de dones assassinades cada any: a 8 de novembre de 2023 des de l'any 2020 s'han comés 201 feminicidis a l'estat Espanyol i 1237 assassinats per violència de gènere des de l'any 2003. A aquestes morts hem de sumar les morts de menors per violència vicària, així com menors víctimes que perden a les seues mares, i totes les dones que no consten en cap registre perquè no es reconeixen els seus assassinats com a violència de gènere.

Però els assassinats són, només, una de les múltiples formes de violència patriarcal, fruit de tot un engranatge que perpetra discriminacions i desigualtats. Rebutgem i condemnem tota violència física, psicològica, econòmica o sexual, i qualsevol pràctica que mercantilitze, cosifiqui o faci de les dones una idea d'objecte, com la **pornografia**, els **ventres de lloguer** o la **prostitució**. Són pràctiques que aprofiten la situació econòmica per a satisfer

els desitjos patriarcals i les dinàmiques capitalistes, sota condicions laborals d'explotació, que suposen una privació del dret a decidir sobre el seu cos a les dones. Reivindiquem els **drets reproductius** de les dones i acabar amb la **violència obstètrica** i l'assetjament cap a les dones que volen interrompre el seu embaràs. Per això, és indispensable una legislació que vetle per l'erradicació de totes les formes de violències masclistes.

b) Noves masculinitats

Considerem imprescindible que s'impulse des de l'educació formal i no formal una veritable **coeducació**, com a eina que ensenye i forme sobre la igualtat entre els homes i les dones sense promoure estereotips ni rols de gènere, i que sensibilitze en aquests termes. Per a assolir una igualtat efectiva, necessitem una educació afectiva-sexual a les aules des de les primeres etapes i adaptades a cada edat als centres educatius.

L'educació i convivència social ha de propiciar una reflexió, per part dels homes, sobre els seus privilegis en la societat actual, com a pas necessari per a caminar cap a la construcció de **masculinitats igualitàries**. Aquestes noves dinàmiques han de trencar amb els rols de gènere establerts, i han de generar consciència i empatia per la realitat que viuen les dones cada dia. Hem de tindre en compte, a més, els aspectes nocius de les masculinitats hegemòniques sobre els mateixos homes, i combatre'ls, conseqüentment, amb el feminisme.

c) Criar, curar i cuidar

Des de Joves PV ens posicionem en contra de qualsevol estructura cisheteropatriarcal, androcèntrica i neoliberal que reduísca les dones a un producte, i treballem per a construir un **model d'adopció, criança, cures** i desenvolupament humà fora del sistema patriarcal. Un model de relacions afectives-sexuals basades en la igualtat, el respecte, el consens i el consentiment. Així mateix, apostem també pel reconeixement del dret a la cura, tant per a rebre-la com per a oferir-la en igualtat i en condicions dignes.

Aquestes tres tasques han estat, històricament, associades a les dones, que han hagut de fer-se'n càrrec, bé mentre treballaven fora de casa, bé sense tindre la possibilitat de fer-ho. Açò ha provocat desigualtats estructurals que, juntament amb la socialització dels homes allunyada d'aquests treballs i el

model capitalista centrat en la productivitat, han provocat una sobrecàrrega per a les dones i l'augment de la dependència i les violències que pateixen. Aquestes tasques estan especialment sustentades per dones migrants, que han de poder tindre unes condicions laborals dignes, i contractes de treball regularitzats. A fi de fer valdre les cures, s'ha de comptabilitzar la riquesa produïda per les tasques sense remuneració i el treball invisible, treballar per dignificar-les i garantir que les persones que les duen a terme no estiguen precaritzades, així com la professionalització de les cures.

d) Igualtat real

Nàixer dona augmenta les possibilitats de viure en la pobresa, i amb la darrera crisi de la COVID-19, sumada a les viscudes els darrers anys, les dones també han patit de forma més greu la **feminització de la pobresa**. Aquest fenomen és global: dos exemples són l'escletxa salarial entre dones i hòmens per la mateixa feina, i el sostre de vidre i terra de fang que dificulta l'accés als llocs de responsabilitat a les dones dins del món laboral.

Per a aconseguir una **igualtat** real i efectiva, necessitem dur a terme mesures socials, econòmiques i culturals que posen les desigualtats de les dones en el centre de l'agenda política per a poder erradicar-les de base, trencar amb els estereotips i els rols de gènere, deconstruir les actituds masclistes normalitzades i desfeminitzar les tasques de cures i neteja. Apostem per l'accés gratuït a béns de primera necessitat com són els tampons, compreses i les copes menstruals, així com l'eliminació de la "taxa rosa". Treballem per a aconseguir que els espais de debat i representació estiguen cada vegada menys jerarquitzats, i hi haja una participació més equitativa. Apostem per la creació d'espais segurs a llocs públics i privats, a espais formals i no formals.

e) Interseccionalitat

Defenseu la **interseccionalitat** per tal de tindre en compte les desigualtats, discriminacions i opressions a què estem sotmeses. Per això, el feminisme que defensem ha d'incloure totes les dones, independentment de la seua raça, orientació sexual, identitat de gènere o edat. Les dones trans, lesbianes, bisexuals, racialitzades, pobres o discapacitades són víctimes d'opressions afegides, que també s'han de combatre des del feminisme, per tal de no deixar cap fora d'un moviment de naturalesa alliberador. Per això, no donarem suport a cap associació o moviment que així no ho complisca. Lluitem fermament contra les violències explícites, les del dia a dia: violència física, psicològica, sexual, social, i també per a fer front a les violències implícites, com són la violència simbòlica, l'estructural, la institucional o la cultural.

3.2. Drets LGTBI+

a) Violències

L'opressió per identitat de gènere o orientació sexual són conseqüència d'uns rols de gènere preestablerts que condemnen a desigualtats a totes aquelles persones que no s'identifiquen amb la cisheteronorma. Així, les persones que s'identifiquen amb orientacions sexuals o expressions i identitats de gènere dissidents són també l'objecte d'una violència sistemàtica i sistèmica. El **col·lectiu LGTBI+** ha estat històricament maltractat i invisibilitzat. Tot i que gràcies al canvi social de les últimes dècades, hem vist una millora de les condicions del col·lectiu, no hem arribat a la igualtat real. Encara en els nostres dies, les persones LGTBI+ pateixen discriminacions en l'àmbit professional i personal, en l'esfera pública i en l'accés a drets necessaris per a la vida. Tot això és la base sobre la qual s'alcen les violències verbals i físiques, des de les més invisibles a les més explícites. Rebutgem qualsevol discriminació i violència contra les persones LGTBI+, i treballem per l'educació i la prevenció dels delictes d'odi.

b) Diversitat familiar

Històricament, la concepció de família ha girat al voltant del matrimoni entre homes i dones amb descendència, i això ha invisibilitzat sistemàticament a la resta de famílies, tant les monoparentals i les homoparentals, com les formades per altres persones que no són, necessàriament, un pare i una mare. Per això, apostem pel reconeixement de la **diversitat familiar** en tots els àmbits, per tal que es pugui garantir la igualtat real d'altres models familiars. Per a fer-ho, necessitem que l'Administració Pública prengui mesures concretes que garantisquen les mateixes oportunitats per a totes les famílies, també en matèria de gestió del temps per a les cures, i en l'àmbit de la reproducció. En aquest sentit, defensem un sistema d'adopció que posi en el centre el benestar de la infància i que, a més, inclogui totalment totes les famílies; i l'assoliment per part de la sanitat pública de les pràctiques reproductives, per a allunyar-les de la mercantilització econòmica.

c) Identitat de gènere

Així mateix, treballem per a fer que la Llei Trans Estatal aborde els drets de les **persones no binàries**, d'igual manera que ho fa la Llei Integral del Reconeixement del Dret a la Identitat i a l'Expressió de Gènere aprovada al País Valencià. Aquesta llei ens permet visibilitzar des de les institucions, les

diverses **identitats, expressions de gènere** i les **orientacions sexuals**, perquè la societat conega la diversitat existent i la normalitze.

Les persones amb identitats i expressions de gènere dissidents són, del col·lectiu LGTBI+, especialment vulnerables, sobretot perquè el reconeixement institucional i social està, encara, en procés d'assolir-se per complet. En aquest sentit, la discriminació que pateixen abraça tots els àmbits, des de l'educació, a la carrera professional i el dret al treball i l'habitatge. Precisament per això, trobem entre les persones trans i no binàries taxes molt altes d'exclusió social, i les administracions públiques han de fer polítiques que pal·lien aquestes discriminacions.

4. Ecologisme

4.1. Contaminació

L'emergència climàtica ja no es tracta d'un perill llunyà, és ja una realitat en el nostre entorn i ha vingut per a quedar-se. A poc a poc va erosionant-se el nostre medi natural i social, i es creen noves problemàtiques que se sumen a les existents: noves plagues, fenòmens meteorològics extrems, incendis forestals... Els perills d'aquesta emergència ens afecten a tots els nivells i a totes per igual, per això la lluita per a canviar-la i pal·liar-la no pot ser, en cap cas, individual. En aquest sentit, el País Valencià està vivint un moment històric i l'adaptació als efectes de l'emergència climàtica és essencial per a la supervivència del nostre poble, però també de la resta de territoris als quals, sense excepció, afecta aquesta problemàtica.

Com a organització que defensa la igualtat entre persones i pobles, apostem per la justícia climàtica. No podem obviar el fet que l'Estat espanyol, com a membre d'Europa i juntament amb altres potències mundials, tenen una gran responsabilitat en les causes de l'emergència climàtica i, per tant, l'han de tindre també en les mesures per a frenar-la. Les regions més empobrides i en vies de desenvolupament, especialment les costaneres i insulars, són les més propenses a patir un augment de temperatures i altres fenòmens climàtics més dràstic. Les problemàtiques que se'n deriven són diverses en tot el planeta, però són especialment catastròfiques en aquestes zones i en comunitats que pateixen racisme ambiental, en què estem veient en perill l'assoliment de drets com el de l'accés a l'habitatge o a l'alimentació, a la salut i a l'aigua, així com la propagació de malalties. Açò suposa, per tant, un increment de les desigualtats socials a escala global.

A Joves PV tenim plena consciència del deteriorament del medi i de les problemàtiques mediambientals que ens afecten, i de què com a societat, i més encara des de la política, som responsables. Precisament per això, tenim l'obligació d'aconseguir els canvis necessaris en polítiques ambientals, a fi de millorar i participar de manera activa en la mitigació dels efectes nocius que la nostra activitat ha suposat. Així doncs, hem de responsabilitzar-nos de posar fre, en la mesura del que ens siga possible, a activitats nocives per al medi ambient.

El **clima** constitueix l'eix vehicular on podem observar aquesta emergència climàtica. Any rere any se superen els rècords de temperatures i any rere any patim els efectes de sequeres i d'esdeveniments meteorològics més extrems. Aquest canvi climàtic és visible també territorialment al nostre País. La regressió de les costes valencianes és l'efecte més visible d'aquesta emergència en el nostre territori, però aquest és el preludi d'efectes més

perillosos. Per tant, cal donar resposta a aquest perill i actuar en vers de la **descarbonització** de la nostra societat. Les emissions d'efecte hivernacle són un dels agents principals que contribueixen a l'emergència climàtica i la resposta és la reducció de les emissions actuals de carboni i l'assoliment d'unes **emissions neutres** compatibles amb el desenvolupament social i mediambiental del nostre País.

No podem oblidar-nos tampoc de l'enorme problema que suposen els **plàstics**, no només als mars i oceans sinó també als ecosistemes terrestres. Totes les espècies marines són vulnerables i amb elles, la biodiversitat dels ecosistemes aquàtics està compromesa. Però no només estem parlant d'uns contaminants perillosos per als ecosistemes sinó que també ho són de manera directa per a la nostra salut. No en va, són considerats ja una crisi mundial per l'ONU. Considerem que s'han d'incrementar els esforços i fer una contundent aposta per la innovació i substitució dels plàstics per altres matèries i pel seu reciclatge real.

4.2. Economia circular

Aquesta emergència ve causada pel model econòmic actual, el capitalisme dut a la pràctica amb polítiques consumistes i fonamentat en un sistema de creixement continu que obvia la realitat física del nostre planeta; com si els béns naturals foren infinits. Aquesta dinàmica de sobreexplotació dels recursos, condueix inevitablement al seu esgotament i al fet que els ecosistemes siguin incapaços d'absorbir les pertorbacions ocasionades per l'ésser humà, cada vegada més freqüents i intenses. Per aquest motiu, creiem necessari adoptar un model econòmic respectuós amb el medi ambient i socialment just, que s'adapte a la situació d'emergència climàtica i en mitigue els. A més, busquem donar a conèixer tots els problemes mediambientals, més enllà del canvi climàtic, i actuar per buscar solucions i tractar de frenar l'avanç de la degradació del medi ambient. És per això, que defensem unes polítiques ecologistes ambicioses, valentes i justes, que tinguin en compte els sectors productius més contaminants a l'hora de fer front al repte de la justícia climàtica.

Per això, cal posar fi a la fam voraç d'aquest sistema econòmic, que avantposa els beneficis econòmics d'una minoria a la sostenibilitat, i transformar-lo en un sistema que tinga en compte les limitacions planetàries i la justícia social. Cal repensar tot el sistema productiu des de la seua base i avançar cap a un **sistema econòmic circular** en què la regla de les cinc erres (Reduir, Reutilitzar, Reparar, Recuperar i Reciclar) siga la seua pedra angular i en què s'apliquen els fonaments del comerç just: un comerç de proximitat, que

s'allunye de la deslocalització i que potencie la política de residu zero. En aquest sentit, hem de potenciar que sectors tan importants per al desenvolupament econòmic com l'agricultura i la indústria evolucionen a formes més sostenibles.

Apostem per la superació del turisme com a principal motor econòmic, i per la transició cap a un model turístic local, cooperatiu, alternatiu i sostenible amb l'entorn, i que deixi espai a altres sectors econòmics. En l'actualitat trobem en el turisme un sector de baix valor afegir i generador de precarietat laboral estructural. Hem de caminar cap a un marc laboral vinculat a l'economia verda, la **relocalització** d'agricultura i indústria, el desenvolupament tecnològic i els serveis públics de qualitat.

Un **model productiu** que ja és clau en el present, i que ho serà encara més en un futur marcat per l'emergència climàtica. S'han de prioritzar els sectors vinculats al canvi de model energètic, a la transformació del transport, a la potenciació de l'agricultura i ramaderia locals en el marc de la sobirania alimentària, a la investigació i innovació en àmbit científic, tècnic i sanitari. Necessitem un sistema social centrat en les cures i acompanyament, que done oportunitats a totes les persones, sobretot a les més joves. Un sistema que siga sostenible generacionalment i socialment; vinculat a sectors més estables, de més qualitat, generant entorns laborals i vitals més segurs i amb millors perspectives.

4.3. Investigació i innovació

Apostem per un desenvolupament públic de **la investigació, desenvolupament i innovació (I+D+i)**, al servei del canvi de model productiu, que no perdi el punt de vista del desenvolupament sostenible, i garantisca estabilitat i oportunitats laborals del personal investigador en empreses de l'entorn. D'altra banda, ha d'anar dirigit a la digitalització, la robotització, la reconversió de llocs de treball i la garantia formativa de les persones que hi treballen.

Un desenvolupament de l'I+D+i que vagi acompanyat per una reindustrialització, una recuperació de la sobirania industrial que acosti el centre de producció al centre de consum, i minvi, per tant, les emissions de CO₂ per transport. A més, s'ha de garantir que estiga bastit de les eines necessàries per a controlar la qualitat del producte i el respecte als drets laborals.

4.4. Protecció de l'entorn

a) Medi natural

Un dels perills del canvi climàtic són les afeccions que produeix al nostre medi natural. La **urbanització** descontrolada de les últimes dècades, especialment a les zones de costa, i els fenòmens climàtics extrems estan posant en perill els nostres ecosistemes. A més a més, la globalització facilita la introducció d'espècies invasores que amenacen les nostres espècies endèmiques. Cal protegir els valors naturals del nostre territori, des de les muntanyes fins a la costa, des dels boscos fins a les marjals. La **protecció** del nostre entorn és la millor eina de què disposem per a fer front als perills ocasionats per les inundacions i els incendis forestals. Per això, hem de combatre l'especulació urbanística i l'explotació excessiva del nostre medi natural. Cal realitzar una ordenació territorial responsable i sostenible que pugui compaginar la protecció del medi natural amb el desenvolupament social.

Darrerament, hem vist com l'augment de les temperatures i les sequeres han incrementat considerablement els **incendis forestals**, que destrueixen massa forestal, però també fauna i flora i, per tant, afecten directament els nostres ecosistemes. S'han de destinar més inversions en la prevenció dels incendis forestals i això implica recuperar la biota dels nostres ecosistemes. Durant molt de temps, la nostra societat, amb una visió antropocentrista, ha anat ocupant i reduint els hàbitats naturals per satisfer les necessitats humanes, i ha perjudicat així altres espècies. Cal abandonar aquesta visió i substituir-la per una visió ecocentrista, ja que som una espècie més que conviu en un món dinàmic, i aquest depèn del medi natural. Per tant, s'ha de recuperar l'equilibri ecològic dels nostres ecosistemes, per a la qual cosa s'han de dedicar més esforços en recuperar i reintroduir les nostres espècies autòctones. De forma paral·lela cal exercir un major control sobre aquelles espècies al·lòctones que posen en perill les nostres espècies, sobretot, aquelles espècies invasores mitjançant programes específics de control.

Davant totes les amenaces que posen en perill el nostre entorn —i a nosaltres mateixes—, la conscienciació i qualsevol actuació en favor de la protecció de la biodiversitat tenen una especial rellevància. Açò ens duu a parlar de la necessària **renaturalització** de l'entorn urbà de les ciutats, una eina amb tres vessants de gran valor, que ja ha començat, però que encara es troba als seus estadis més primerencs. Fem una crida a encetar aquest procés a totes les ciutats del País Valencià: renaturalitzar una ciutat no només implica aportar refugi i aliment a insectes o aus, i estalviar en recursos com energia o aigua, sinó que també és una manera d'apropar la natura a aquells que hi viuen allunyats, i mitigar els efectes de la crisi climàtica, com ara l'augment de les temperatures.

Al seu torn, també és necessària una gestió sostenible i eficaç dels **residus** generats. Per això, cal apostar per processos òptims per a minimitzar els esforços de tractament i reduir al mínim la destinació de residus a abocadors. Així doncs, hem d'impulsar que l'assumpció de responsabilitats siga proporcional amb la generació de residus i de substàncies contaminants, per a fomentar que les grans empreses aposten per vies més sostenibles.

b) Recursos

Quant al sector primari, en Joves PV apostem per una agricultura, ramaderia i pesca que supere la dinàmica productivista, marcada per sistemes intensius i extractivistes. Aquesta forma de gestió s'ha demostrat que va en contra del medi ambient i de les persones en contaminar els ecosistemes, maltractar els animals, i deshumanitzar i menysprear aquestes professions. Així doncs, defensem un sector primari extensiu, que aposte per la producció ecològica, que pose en valor la silvicultura com a eina de gestió forestal, i s'adapte als ritmes naturals de les plantes i animals. Aquesta transformació ecològica ha d'aprofundir-se en tots els nivells de la nostra societat i això implica també parlar sobre els drets dels animals, i promoure un canvi del model alimentari per a reduir el consum de **carn i peix**. Com a organització **ecologista i animalista**, rebutgem tota mena d'explotació i maltractament a cap forma de vida. Açò implica abandonar les pràctiques econòmiques que exploten i maltracten animals, a més de denigrar-los i posar en perill la nostra terra, en tant que la indústria càrnia és una de les més contaminants a escala mundial.

No podem oblidar el paper històric i destacat que **l'agricultura** ha tingut al País Valencià, ni tampoc les condicions precàries en què, hui en dia, es desenvolupa. Des de Joves PV defensem el dret a la sobirania alimentària, triant de manera decidida un model d'agricultura ecològicament sostenible, de proximitat i professionalitzat, amb el qual la gent del camp pugui viure del seu treball i no estiga sotmesa a l'espoli de les entitats intermediàries que no ens aporten cap valor afegit.

L'agricultura ha d'apostar per pràctiques i processos agrícoles més amables i sostenibles amb els nostres ecosistemes i la producció de productes, de manera que els ecològics esdevinguin el producte estrella del nostre camp. Aquests processos, i els seus productes, han d'apostar per tècniques i per un ecodisseny que pugui reduir al mínim necessari la dependència per les matèries primeres no renovables.

Un altre punt important és la problemàtica de l'escassetat d'**aigua** i la seua contaminació, així com les actuacions dutes a terme emparades en l'escassetat que acaben perjudicant greument els ecosistemes terrestres i les nostres zones humides (d'una enorme importància ecològica) i atempten contra la seua biodiversitat. L'aigua, com tants altres, és un recurs limitat, i si no actuem per aturar l'emergència climàtica, l'accés a un bé imprescindible per a la vida es pot veure més compromés encara.

4.5. Energia

Per fer front a la qüestió climàtica hem d'abordar la **transició energètica**. Actualment, el sistema energètic continua depenent majoritàriament dels combustibles fòssils (gas natural, carbó i petroli) encara que s'han realitzat avanços cap a la generació d'energia renovable. Aquesta dependència dels combustibles fòssils suposa un perill per al clima per les emissions de gasos i molts beneficis per a les grans empreses elèctriques que aprofiten aquesta forta dependència per a unflar els preus i beneficiar-se'n a costa de la ciutadania. Hem d'aprofitar l'entorn que tenim, i fer servir aquest avantatge per a generar energies renovables, com ara la solar, per tal de fer avançar el sector energètic en la transformació cap a l'abandonament de les que no ho siguen.

El rebuig a aquestes fonts d'energia contaminants inclou, necessàriament, la nuclear, que genera residus totalment nocius per a la vida que tenen un període de desintegració llarg, és a dir, un període extens d'emissió de radiació. A més a més, comporta unes despeses i uns riscos associats molt elevats. Altrament, entenem que a causa de la inacció política de les darreres dècades respecte a la transició energètica, l'energia nuclear és necessària actualment per a mantindre el subministrament energètic. Així doncs, ens posicionem totalment en contra de totes les energies de fonts fòssils, i apostem pel desmantellament de totes les centrals nuclears com més prompte millor quan les condicions ho permeten per a dur la restauració del medi que les envolta. Tot acceptant que no hi ha cap transició energètica que no implique substituir les energies fòssils per la nuclear de fusió fins que les energies renovables siguin suficients per a abastir a la població.

La transformació del sistema energètic, a banda d'avançar cap a la sostenibilitat, ha de ser socialment justa. El concepte de sostenibilitat va sempre lligat amb la justícia social i la inclusivitat. L'actual sistema energètic ha permès el monopoli de les grans empreses respecte a la generació energètica, i ha reduït la capacitat de decisió de la xicoteta producció i de les persones consumidores en el sistema. La resposta és clara, s'ha de prioritzar la democratització de l'energia, i per a això cal reduir els grans **macroprojectes**

energètics, que perpetuen les actuals dinàmiques de poder i que danyen el nostre paisatge, i prioritzar la participació de la ciutadania en la generació elèctrica mitjançant cooperatives energètiques. La generació energètica ha de ser també compatible amb la defensa dels valors socials i naturals del nostre territori. S'ha d'analitzar bé la localització d'aquesta generació, i per a fer-ho cal incorporar els criteris ecològics i ciutadans per fer de la generació energètica una oportunitat i no un conflicte.

L'especulació ha vist en les energies renovables un nou negoci, amb una petjada negativa en la terra, medi i paisatge per a crear macro plantes en zones rurals que donen servei a les grans ciutats. Les **energies renovables** han de tindre el mínim impacte al nostre territori, i aprofitar totes les construccions i espais mediambientals desnaturalitzats. Per tant, hem de reivindicar que s'escullen els terrenys més aptes per la creació d'aquestes plantes, per tal de tindre un desplegament de les energies renovables ordenat, equilibrat i consensuat.

4.6. Mobilitat

Un altre dels principals generadors d'emissions és el vehicle privat motoritzat. Malgrat alguns esforços per a facilitar la mobilitat sostenible, encara són insuficients. A més, el vehicle privat és l'únic transport funcional a zones d'interior i ruralitzades, amb una joventut precaritzada i una menor possibilitat d'accés a un vehicle privat. Hem d'apostar per un servei de mobilitat públic, de qualitat i sostenible amb el medi, ajustat a cada territori i que vertebré el conjunt del País Valencià.

En aquest sentit, és clau el desenvolupament d'una única xarxa de **transport públic** gestionada íntegrament per les institucions valencianes, competitiva i que integre tots els mitjans, senzilla, que potencie la intermodalitat, que aproxime la gent als principals punts d'afluència, i que siga accessible universalment. Hem de reivindicar mesures de dissuasió i penalització de l'ús del transport privat on hi haja una oferta de transport públic ampla i adequada, junt amb la reorientació dels recursos destinats a l'ampliació d'autovies cap a la millora i extensió de la xarxa ferroviària i altres modes de transport públic. Complementàriament, hem d'avançar cap a models de transport a demanda i compartició de vehicles per a aquells llocs o recorreguts on no siga viable la introducció de serveis de transport públic regulars.

En definitiva, volem avançar cap a un nou model de **mobilitat** basat en el transport col·lectiu electrificat, així com en la bicicleta, per a la qual hem de garantir inversions, per tal de generar espais segurs de circulació en les ciutats. Així, podrem minimitzar l'impacte sobre el nostre medi i l'urbanisme,

amb la reducció de l'espai necessari per als vehicles. Hem d'apostar per un model de transport que prioritze la preservació del medi natural i del patrimoni cultural i natural. Això suposa renunciar al desenvolupament d'infraestructures portuàries o de qualsevol altre tipus que afecten espais naturals i amb impactes negatius i contaminants a la població.

5. Antifeixisme

5.1. Extrema dreta

L'antifeixisme és una lluita comuna, l'eix vertebrador de la política de qualsevol organització que es tinga per demòcrata. I com a tal ha d'estar present en el nostre dia a dia, més encara en aquest moment en què l'**extrema dreta** es troba a les institucions, i el seu discurs reaccionari, als carrers, legitimant agressions o conductes contràries a tot el que nosaltres representem: la diversitat, el respecte, les cures, els Drets Humans... per això ens refermem en la nostra condició d'antifeixistes basant-nos en la sobirania de les persones per a pensar, opinar i actuar sense pors ni coaccions.

I és que el **feixisme** està al carrer en el moment més viu dels últims quaranta anys. Els atacs a les seues de partits d'esquerreres o d'entitats del tercer sector, discursos xenòfobs i racistes, negació de la violència estructural contra les dones, LGTBIfòbias són una bona mostra que l'extrema dreta ha tornat a perdre la por i la vergonya. Algunes persones, des de l'altaveu mediàtic i polític, assenyalen; i altres, als carrers dels nostres pobles i ciutats, executen.

5.2. Migració

La nostra resposta **antifeixista** la volem treballar des de la base, fent de la nostra una societat solidària, amb memòria, democràtica i respectuosa amb la pluralitat que la caracteritza. Perquè el País Valencià beu d'una herència mestissa, i sempre hem sigut una terra d'**acollida** i volem continuar sent-ho, com hem demostrat en nombroses ocasions. Per això apostem per col·laborar amb els col·lectius que encapçalen la lluita antifeixista, i ajudar en la visibilitat d'aquesta xacra. Hem d'exigir a totes les forces polítiques parlamentàries que es consideren demòcrates que s'uneixen a un front comú de lluita contra la intolerància i el feixisme, i això ha d'implicar un canvi radical en la política europea.

Des del País Valencià hem d'instar a l'estat Espanyol a desmarcar-se dels discursos xenòfobs i aporòfobs, i de les polítiques en matèria de migració de la Unió Europea, i defensar la idea que cap persona és il·legal. Un dels elements discursius més importants del missatge del feixisme és l'odi envers les **persones migrants**, i en un moment com l'actual en què la societat canvia, evoluciona, i hui més que mai, es mou, hem de combatre el racisme i la xenofòbia. Apostem per la inclusió i la participació en espais de decisió de les persones migrants. Hem de garantir els seus **drets polítics** per tal d'afavorir la participació tant en el sufragi actiu com en el sufragi passiu.

5.3. Drets Humans

Un dels puntals en aquesta lluita ha de ser la defensa de la Declaració Universal dels **Drets Humans** (DUDH) com a garantia de respecte a les persones i les seues llibertats. Entenem el feminisme, l'ecologisme, l'internacionalisme, el cooperativisme o el republicanisme com a trets fonamentals que emanen de la DUDH i que, juntament amb la defensa de les llibertats i sobirania tant individuals com col·lectives, articulen la nostra posició política de lluita antifeixista i de combat al model sociocultural que propugna el neoliberalisme.

5.4. Interculturalitat

Així mateix, per a aprofundir en la inclusió de les persones migrants i d'ètnies discriminades, com ara el poble gitano, s'han de desenvolupar polítiques públiques transversals que tinguen en compte a aquests col·lectius. Per exemple, amb l'aposta per un urbanisme tàctic en els barris de major **diversitat ètnica** amb la dotació d'infraestructures dignes per a evitar processos de guetització. També s'ha d'incentivar la promoció i l'ús del valencià a la població nouvinguda per tal que senten la llengua com a pròpia.

Una eina molt important ha de ser també la realització d'estudis per tal de conèixer estadísticament l'impacte de les persones migrants en el nostre País, en la nostra economia i en el nostre teixit associatiu. Molt especialment cal posar el focus en el paper de les dones migrants com un col·lectiu que està portant a terme moltes de les tasques de cures i que, a més a més, ho fan de manera molt precària i fins i tot en situació d'il·legalitat per part de qui les ocupa.

Però, d'altra banda, cal també treballar i formar a la ciutadania no migrant. És necessari desenvolupar polítiques d'intercanvi cultural a tots els municipis i barris per tal d'estimular el **diàleg entre cultures** diferents basades en valors democràtics i de respecte mutu. Cal, també, sensibilitzar a la població en el valor de la diversitat i en la importància del respecte i el coneixement dels Drets Humans, especialment entre la població més jove, ajudant-nos d'una eina com l'Educació per al Desenvolupament, obrint-la a entitats d'educació no formal, oci i temps lliure.

Hem de parar especial atenció a la xicalla valenciana de primera generació, que venen de famílies immigrants. Es tracta d'una generació de persones entre dos mons, entre dues cultures i que continuen mantenint els vincles amb la cultura i tradicions del seu país d'origen, però que han crescut en una altra societat, en la qual busquen referents i no els troben. Aquestes persones tenen una identitat mixta que hem de saber tindre en compte en la nostra

construcció de societat per tal de poder donar-los cabuda en ella, entenent la seua casuística especial.

5.5. Cooperació

En definitiva, cal fer una aposta decidida per un model de **cooperació**. Des d'allò micro a allò macro, construint una societat crítica i activa que lluiti contra les desigualtats socioeconòmiques existents al món. Sense oblidar els anys on la cooperació va acabar sent el nom d'una causa judicial perquè es destinaven a la corrupció política els diners que havien d'anar a sufragar projectes d'ajuda a les persones més vulnerables. Per això cal centrar els esforços a fer que la política de Cooperació pose en el punt de mira dels projectes especialment a les persones dels països receptors d'ajudes. A més a més, centrant-se en el compliment dels **ODS** a tots els països del món, perquè no podrem construir una societat igualitària si el món en el seu context complet no ho és.

I la cooperació ha d'anar també acompanyada de la perspectiva jove. S'ha de fer especial incidència en el fet que els plans directors de cooperació tinguin com a grup prioritari a les persones joves, per tal de garantir que puguin desenvolupar un projecte de vida més digne. I a més a més, cal que impulsar els equips de treball que planifiquen, desenvolupen i executen aquests plans formats per persones joves.